

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/59/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2720200229
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčeková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2720200229.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Katarína Slováčeková a sudcov: JUDr. Ľuboslava Vanková a Mgr. Jozef Mačej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátkou: JUDr. Katarína Hegedúšová, so sídlom Bratislava, Majerníkova 3/A, proti žalovanej: L. W., nar. XX. K. XXXX, trvale pobytom R., U.. E. XX/XX, o zaplatenie 496,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 9Csp/14/2020-60 z 28. júla 2021v spojení s opravným uznesením č.k. 9Csp 14/2020 - 68 z 29. septembra 2021 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti o povolení plnenia dlhu v mesačných splátkach (časť I. výroku) m e n í tak, že istinu a poplatok z omeškania, týmto rozsudkom prisúdenú, žalovanej p o v o ľ u j e zaplatiť v splátkach po 20,- eur mesačne, splatných vždy do posledného dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie I. výrokom rozhodol o uložení povinnosti zaplatiť žalobcovi 496,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 496,- eur od 23. júna 2017 do zaplatenia a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 80,- eur mesačne splatných vždy do posledného dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia; II. výrokom vo zvyšku žalobu zamietol; III. výrokom priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 27,84%. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 497 z.č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len ObZ), § 52 ods.1,2,3 a 4 § 517 ods. 2 z.č.40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 1 ods.2, § 2 písm. a/, b/ a d/ z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ), § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 z.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Vecne dôvodil, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22. júna 2016 (ďalej len Zmluva) žalobca poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 500,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť aj úrok vo výške 127,20 eur a poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- eur, t.j. celkovo sumu 727,20 eur, a to v pravidelných mesačných splátkach po dobu 12 mesiacov tak, že prvé štyri splátky zaplatí vo výške 1,- euro a ďalšie splátky vo výške 90,40 eur vždy k 22. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 22. júla 2016; zmluvné strany si zároveň dohodli výšku úrokovej sadzby 32,87 % ročne a RPMN vo výške 38,31 %. Súd prvej inštancie vyvodil, že Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinným v čase jej uzavretia. Žalobca si po čiastočnom späťvzátí uplatnil len nárok na zaplatenie

sumy 496,- € predstavujúcu dlžnú istinu úveru. Súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 496,- eur. Zároveň priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, avšak až od 23. júna 2017, t.j. odo dňa konečnej splatnosti úveru a vo zvyšnej časti žalobu zamietol, nakoľko listinnými dôkazmi nebolo zo strany žalobcu preukázané vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. S poukazom na nepriaznivé majetkové pomer žalovanej a súhlas žalobcu uložil žalovanej povinnosť zaplatiť priznanú sumu v mesačných splátkach po 50,- eur s tým, že nezaplatením jednej splátky sa stáva zročným celý dlh. Dlh bude splatený do troch rokov od právoplatnosti rozsudku a vyššia suma by pre žalovanú znamenala výrazné zhoršenie jej sociálnej situácie, nakoľko jej príjem pozostáva len z invalidného dôchodku vo výške 300,- eur, pričom sama hradí náklady súvisiace s bývaním a nevyhnutnú zdravotnú starostlivosť. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP a žalobcovi priznal podľa pomeru jeho úspechu vo veci nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 27,84 %.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie výlučne v lehote splatnosti prisúdenej časti (výška určenej splátky v I. výroku) podala odvolanie žalovaná, pričom navrhla prisúdenú sumu splácať v splátkach po 5,- eur mesačne. Argumentovala tým, že je invalidná dôchodkyňa, čistý mesačný príjem má 305,- eur, z toho hradí poplatky za elektrinu 100,- eur, za vodu 26,- eur a na lieky 30,- eur. Nevychádza jej na živobytie a preto je ochotná mesačne platiť aspoň 5,- eur, pretože na viac sa nezmôže.

3. Žalobca odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalovanej sa nevyjadril.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej čo do výšky splátok je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil (§ 388 CSP).

5. Vzhľadom na to, že odvolanie bolo podané len v časti lehoty plnenia (výška splátky), vo zvyšnej vyhovujúcej časti I. výroku, v zamietajúcej časti (výrok II.) a v časti náhrady trov konania (III. výrok) rozhodnutie súdu prvej inštancie nadobudlo právoplatnosť a nestalo sa predmetom odvolacieho prieskumu.

6. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak ohľadom prisúdenej sumy rozhodol o povolení splátok pre žalovanú vo výške 50,- eur mesačne.

7. Podľa § 232 ods. 3 a 4 CSP, lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu (3). Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia (4).

8. Z citovaných ustanovení CSP vyplýva, že ak súd pristupuje k autoritatívnemu rozhodnutiu (rozsudkom) o žalobe na peňažné plnenie (o aký prípad ide aj v prejednávanej veci), zákonnou lehotou plnenia a zároveň pravidlom je lehota troch dní, počítaná od právoplatnosti rozsudku. Štandardne preto súd ukladá splnenie povinnosti v takejto lehote. Na každú jednu výnimku z pravidla musia potom existovať dôvody, ktoré je potrebné riadne odôvodniť, čo platí aj pri odôvodňovaní rozhodnutia, a to či už pre dlhšiu než trojdňovú lehotu, alebo pre povolenie splátok a určenie ich výšky a podmienok splatnosti.

9. Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je tiež pravidlo, podľa ktorého by k zaplateniu celého dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia,

ktorým sa takáto výhoda poskytla (resp. v časovom intervale takéto rozpätie prekračujúcom nanajvyš nepatrne) a to i pri zohľadnení okolností získania žalovaným nespornej výhody (odkladu) už praktickým donútením žalobcu uplatniť právo na súde.

10. Výška sumy priznanej už právoplatným rozsudkom súdu prvej inštancie (I. výrok) predstavuje sumu 496 eur, ktorá vrátane príslušenstva 5% ročne od 23. júna 2017 ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie cca 100,- eur, činí spolu 596,- eur pri rešpektovaní vyššie priblíženého pravidla o rozložiteľnosti splátok najviac na tri roky odôvodňuje podľa odvolacieho súdu výšku splátky 20,- eur mesačne. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie prihliadol na sociálnu situáciu žalovanej, ktorá je vdovou, invalidnou dôchodkyňou s minimálnym príjmom - invalidným dôchodkom a vdovským dôchodkom, spolu v sume 329,80 eur a zrážkami 8,17 eura.

11. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že princípu vyváženej ochrany práv oboch strán sporu i so zreteľom k okolnostiam vlastným tejto konkrétnej veci zodpovedá lehota na plnenie a povolenie splátok tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

12. S poukazom na vyššie uvádzané, odôvodňujúce zmenu lehoty plnenia povolením splátok (prisúdenej sumy), odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu s použitím § 388 CSP zmenil a žalovanému umožnil žalobcovi zaplatiť prisúdenú sumu (496 Eur s príslušenstvom) formou splátok po 20,- eur mesačne.

13. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

16. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. Pri takomto výsledku odvolacieho konania súd konštatuje, že výška splátok závisela od úvahy súdu, preto odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).